

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **M. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 9.7.2012 O, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, na nedostatečně zjištěný zdravotní stav ve správním řízení, bez znalosti veškeré zdravotní dokumentace. Navrhl zrušit napadené

rozhodnutí a žalované uložit, aby znovu ve věci rozhodla. Dále navrhl, aby žalovaná byla zavázaná povinností uhradit mu náklady řízení do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

[3] Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná námitky zamítla a své rozhodnutí čj. 7X ze dne 2.4.2012 potvrdila. Rozhodnutí odůvodnila novým posudkem o invaliditě ze dne 16.5.2012, dle kterého účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, odd. F, položce 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

[5] Rozhodnutím ze dne 2.4.2012 byla žalobci zamítnuta žádost pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 19.3.2012 není podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp pojištěnec invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 20%.

[6] Lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě dne 19.3.2012 byl zdravotní stav žalobce hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, jehož rozhodující příčinou je virová hepatitida C, dlouhodobě stabilizovaná, bez mimojaterních projevů a posudkově hodnoceno dle kapitoly XI, odd. F, položka 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 20%.

[7] V rámci námitkového řízení byl zdravotní stav vyhodnocen jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 20% dle kap. XI, odd. F, položky 1a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s rozhodujícím onemocněním hepatitidy C s dlouhodobou stabilizací.

[8] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 17.1.2013, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný dg. Hepatitis chronica typu C zjištěná v roce 1999 s dlouhodobou stabilizací stavu s patologickými hodnotami (zjištěnými dne 25.1.2012) $S_{ALT}:2,64$ a $S_{AST}:1,36$, dále stavem po Lymské borrelióze, vertebrogenním algickým syndromem s maximem v úrovni T6-8 bez průkazu kořenového postižení, bez centrálního nálezů, stavem po M. Scheuermann, počínajícími degenerativními změnami T páteře, emočně labilní osobností s intelektem v pásmu podprůměru, stavem po léčbě závislosti na alkoholu, stavem po dvou suicidálních pokusech, stavem po fraktuře baze zubu 2.krční obratle po skoku do vody v roce 1990 bez následků, stavem po fraktuře nosních kůstek v roce 1998, hypermetropií, OS amblyopií a stavem po operaci tříselné kýly. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl v době napadeného rozhodnutí

9.7.2012 stabilizován, byl chronický virový zánět jater typu C, uvedený v kapitole XI, oddílu F, položce 1a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila posudková komise míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (15-20%) o 20%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Nelze hodnotit dle pol. 1.b, 1.c, ani 1.d, protože nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. Žalobce nebyl schopen těžké práce s přetěžováním páteře, psychicky náročné a nepatotoxickém prostředí. Byl schopen lehčí práce s výše uvedenými omezeními v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. Nejedná se o invaliditu, nejedná se o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek, ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

[9] Dle lékařského nálezu infekční ambulance ze dne 7.12.2012, které žalobce předložil u jednání soudu dne 20.2.2013, byly zjištěné hodnoty následující: S_{AST}: 0,82, S_{ALT}: 2,16.

[10] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 9.7.2012 o námitkách, rozhodnutí žalované ze dne 2.4.2012 o zamítnutí žádosti o invalidní důchod, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 19.3.2012 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 16.5.2012 vypracovaný v řízení o námitkách a posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 17.1.2013.

[11] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti nižším než 35%, přičemž jak lékařem OSSZ Frýdek-Místek, tak i v řízení o námitkách lékařem žalované byl pokles stanoven o 20%, se shodným posudkovým hodnocením dle dle kap. XI, odd. F, pol. 1 přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Při přezkoumání rozhodnutí soudem nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by závěry správního řízení zpochybnil.

[12] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[13] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též

k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů neurologických, revmatologických, laboratorního nálezu a nálezu infekcionisty, přičemž odborným členem komise byl odborný lékař internista. Komise na základě odborných lékařských nálezů dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce je nižší než 35%, tedy, že nedosahuje míry, která zakládá invaliditu. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti shodně s posudkovými lékaři OSSZ a žalované dle kap. XI, odd. F, položky 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o 20% z rozmezí 15-25%. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. v kap. XI, odd. F, položce 1, písmena a) za přesvědčivé, neboť tato položka je určena pro postižení jater s lehkou poruchou bez komplikací, bez mimojaterních projevů, s lehce sníženou výkonností, s únavou a komise s odkazem na konkrétní lékařské zprávy a s odůvodněním v tomto rozsahu nejzávažnější onemocnění posoudila. Žalobce v době soudního řízení předložil nový lékařský nález z infekční ambulance ze dne 7.12.2012, který zaslal dne 21.1.2013 přímo posudkové komisi MPSV v Ostravě a ta jej obratem dne 22.1.2013 zaslala zdejšímu soudu s tím, že komise se předmětnou věcí zabývala již 17.1.2013 a 21.1.2013 již byl posudek odeslán soudu. Soud nedospěl v rámci hodnocení důkazů k závěru o nutnosti doplňujícího posudku posudkovou komisí MPSV s ohledem na tento nový laboratorní nález z důvodu, že jednak tento byl proveden pět měsíců po vydání napadeného rozhodnutí, když komise hodnotila zdravotní stav na základě dokumentace z doby předcházející vydání napadeného rozhodnutí, což s odkazem na uvedené v odstavci [14] tohoto rozsudku je rozhodující a za další, i když soud nemá medicínské znalosti a nemůže sám činit v tomto směru jakékoliv závěry, pak přesto i laickým okem je z předloženého nálezu zjiitelné, že hodnoty, které posudková komise ve svém posudku vyhodnotila jako patologické, S_{ALT} : 2,64 a S_{AST} : 1,36, jsou v nově předloženém nálezu zlepšeny: S_{AST} : 0,82, S_{ALT} : 2,16. Vzhledem k uvedenému soud neshledal důvod z důvodu nového nálezu k doplňování hodnocení zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí opětovně posudkovou komisí MPSV.

[14] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[13] Vzhledem k tomu, že k uznání invalidity je nutno prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 35%, a v takovém rozsahu prokázán nebyl, nelze žalobce k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidního.

[14] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť

žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 20. února 2013

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně